

Karlakärran

Orgelskalv i sky uppstämmer
sorgesorl ur jordejämmer
tårar över natten stänker
högbå glitterögon blänker,
hovars dån från himlahästen
vagnen för föröver fjärran
genom valvets stenportsfästen
drömda dras på Karlakärran.

Frihetståg bort port framskrider
norrskensvåg de döde rider
Jorden nedanför sig sänker
skogstjärnssvart då stjärnor skänker
ledsagsljus för sagomärren
steg och silverskrud åt skritten
där ur disindränkta kärren
går vår Karlavagn i ritten.

Still stod stod i tusenåren
likt av stoft på runden bunden

blint vi såg de frusna spåren
blinka blekt bak pärlelunden,
väg var skymd där rymd nedblossar
bländeljus åt mörkerdalen
att då tider skenor lossar
öppna upp opalportalen.

Droskgestalt ur stallet skenar
strålbestrött står stigens stenar
stegrat stjärnespektrats toner

lyser väg ur dimensioner,
vintergators grindar rämnar
mot det vida lidna lämnar
glömda spår att åter glöda
för till födsel jordens döda.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anathema med Poeter.se id #45356 innehar upphovsrätten